

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 55/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom P.; P. C., bytom B.; M. Č., bytom Z. n. H.; Mgr. O. D., bytom B.; PaedDr. V. D., bytom B.; V. D., bytom B.; M. D., bytom B.; A. D., bytom B.; I. E., bytom B.; M. F., bytom B.; M. G., bytom B.; E. G., bytom B.; J. K., bytom V.; V. K., bytom B.; A. K., bytom B.; Ing. A. K., bytom Č. B. – D.; B. K., bytom B.; V. L., bytom Č. B. – D.; J. M., bytom Z. n. H.; A. M., bytom Z. n. H.; A. O., bytom Z. n. H.; P. P., bytom B.; M. R., bytom B.; V. R., bytom B.; Mgr. Ľ. S., bytom B.; M. Š., bytom B.; S. V., bytom B., a S. S., bytom B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., ktorou namietali porušenie čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B., P. C., M. Č., Mgr. O. D., PaedDr. V. D., V. D., M. D., A. D., I. E., M. F., M. G., E. G., J. K., V. K., A. K., Ing. A. K., B. K., V. L., J. M., A. M., A. O., P. P., M. R., V. R., Mgr. Ľ. S., M. Š., S. V. a S. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2004 doručená sťažnosť M. B., bytom P.; P. C., bytom B.; M. Č., bytom Z. n. H.; Mgr. O. D., bytom B.; PaedDr. V. D., bytom B.; V. D., bytom B.; M. D., bytom B.; A. D., bytom B.; I. E., bytom B.; M. F., bytom B.; M. G., bytom B.; E. G., bytom B.; J. K., bytom V.; V. K., bytom B.; A. K., bytom B.; Ing. A. K., bytom Č. B. – D.; B. K., bytom B.; V. L., bytom Č. B. – D.; J. M., bytom Z. n. H.; A. M., bytom Z. n. H.; A. O., bytom Z. n. H.; P. P., bytom B.; M. R., bytom B.; V. R., bytom B.; Mgr. Ľ. S., bytom B.; M. Š., bytom B.; S. V., bytom B., a S. S., bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nekonaním Ministerstva financií Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh (ďalej len „ústredné orgány“).

Sťažovatelia v sťažnosti ďalej uviedli, že uzavreli „zmluvy o pôžičke“, „zmluvy o tichom spoločenstve“ a „zmluvy - dohody o vrátení ďalšieho členského vkladu“ s firmami B. M. G. Invest, s. r. o., Košice, AGW, s. r. o., Košice, Horizont Slovakia o. c. p., a. s., Košice, a BDV družstvom, Banská Bystrica, ktorými investovali svoje finančné prostriedky. Uvedené spoločnosti vykonávali činnosť v oblasti finančného trhu. Pre výkon ich podnikateľských aktivít sa okrem všeobecných náležitostí vyžadovali aj špeciálne podmienky stanovené v právnych normách v oblasti finančného trhu. Ide o podmienky „upravené v zákone č. 21/1992 Zb. o bankách, zákone č. 385/1999 Z. z. o kolektívnom investovaní a zákone č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch“. Ústredné orgány nevenovali dostatočnú pozornosť pôsobeniu nebankových subjektov na trhu. Sťažovatelia sa nápravy domáhali aj prostredníctvom generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Nebankové subjekty v rokoch 1997 - 2002 vydávali vysoké finančné čiastky na reklamu. Sťažovatelia vložili finančných úspor do uvedených spoločností za účelom ich zhodnotenia utrpeli ujmu, a to aj z toho dôvodu, že ústredné orgány nekonali svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie zákonnosti v rámci im zverených kompetencií. Svojou nečinnosťou spôsobili, že subjekty, ktoré podnikali na trhu, nespĺňali zákonom predpísané podmienky a ústredné orgány štátnej správy nezasiahli v rámci možností zverených im zákonom.

Sťažovatelia tvrdili, že využili všetky prostriedky podľa ustanovenia § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako sa domáhať ochrany svojho „ústavného práva“. Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd rozhodol o porušení ich základného práva podľa čl. 55 ústavy a uložil ústredným orgánom uhradiť im aj primerané finančné zadost'učinenie.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 55 ústavy hospodárstvo Slovenskej republiky sa zakladá na princípoch sociálne a ekologicky orientovanej trhovej ekonomiky. Slovenská republika chráni a podporuje hospodársku súťaž. Podrobnosti ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 25 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre uviedol, že ak sťažovateľ namieta také porušenie práva alebo slobody, ktoré podľa okolností prípadu očividne nemohlo nastať, sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 70/99).

Základné práva a slobody sú upravené v druhej hlave ústavy.

Článok 55 ústavy neupravuje základné práva a slobody, dotýka sa vymedzenia hospodárstva Slovenskej republiky, formuluje princípy hospodárskej politiky, nie však základné práva a slobody.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh o výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Sťažovatelia namietajú porušenie práva. Fyzické osoby a právnické osoby môžu pred ústavným súdom namietat' len porušenie svojich základných práv. Ústavný súd vychádzajúc zo svojej judikatúry (napr. III. ÚS 59/04) uviedol, že z čl. 55 ústavy nevyplývajú také základné práva, ktoré by mohli byť porušené skutkovým stavom, ktorý popísali sťažovatelia, preto ústavný súd musel ich sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004